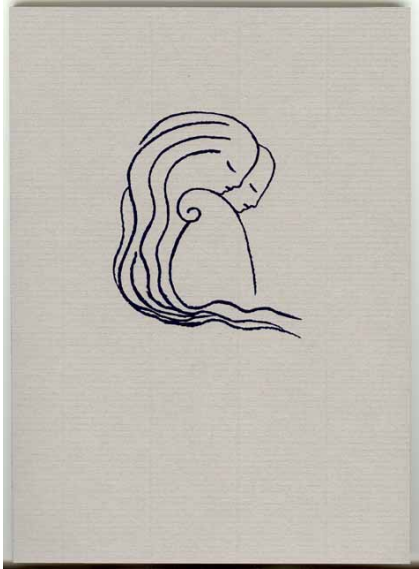

UITNODIGING

Hoe een ruimte te vullen, die verdwenen is, in water
Verzonken. Kerkhof van verdwenen balken en barken.
Een middenrif dat zich als een oud zeemanslijf aan de lagune
Kluistert. Spreek me niet aan. Haar lieflijk beeld is om te
Rusten, tegen haar te rusten, klotsend in wiegenmaat. En hoe
Venetiaanse sirenen okselvlug in het vooronder verdwijnen.

(Hans van de Waarsenburg, *De niet bestaande ruimten van het Arsenal*)

Hans van de Waarsenburg (Helmond 1943) woont in Maastricht en werkt
sinds 1960 gestaag aan zijn indrukwekkende poëtisch oeuvre. Recente
publicaties zijn *Waar de wegen waren* (2003) en *Azul* (2006), bundels
waarin hij, oog in oog met de vergankelijkheid, de grenzen van zijn vitale
speelvelden blijft verkennen. Veel van zijn werk is vertaald en heeft in het
buitenland een lezerspubliek gevonden. De gedichten in *Het oneindige lied*
zijn ook afgedrukt in het Spaans en het Engels. In *De niet bestaande ruimten
van het Arsenal* ontdekt Van de Waarsenburg een kant van Venetië die
menig toerist wellicht over het hoofd ziet.

Jörg Remé (Danzig 1941) was docent aan de Koninklijke Academie voor
Kunst en vormgeving te 's-Hertogenbosch. Hij woont en werkt in
Amsterdam en Venetië, en exposeert in permanente collecties in onder
andere Rotterdam, Arnhem, Straatsburg en Neurenberg.

Als voorwaarde voor het *mogen* afkraken van een roman geldt voor mij
nog steeds dat de criticus er een sterke getuigenis van aflegt dat hij het
werk begrepen heeft, het deskundiger doorgrond heeft dan menig lezer,
misschien zelfs beter dan de schrijver zelf.

(Huug Kaleis in zijn essay *Vade retro Satanas!*)

Huug Kaleis (Zaandam 1928 – Amsterdam 1989) behoort tot onze
scherpzinnigste literatuurcritici en W.F. Hermans-kenners. Zijn eerlijkheid
en oprechtheid zijn verwant aan *Forum* en *Stendhal*, de uitvinder van het
egotisme dat bij Kaleis manifest wordt in een kieskeurige literaire
voorkeur. In elk van zijn essays of boekbesprekingen wordt de lezer met
de ziel van de letterkunde geconfronteerd en tegelijk met de eigen
roerselen van deze literatuurbeschouwer. Ook omdat hij zijdelings de
werkwijze van gevestigde Nederlandse critici genadeloos ontmaskerd
heeft, kan eigenlijk niemand om Kaleis heen.

Rob Molin (Maastricht 1947) kwam tijdens zijn onderzoek voor de
biografie van Adriaan Morriën, *Lieve Rebel* (2005), in aanraking met
brieven en dagboeken van Kaleis. Die boeiden hem dermate dat hij zich
ook in de kritieken en essays ging verdiepen. *Gedreven door verwantschap* is
een eerste van een reeks publicaties waarmee Molin voor Huug Kaleis
aandacht vraagt.

Op zaterdag 12 april 2008 om 17.00 uur
vindt de presentatie plaats van twee
gedichtenbundels en een essaybundel

Het oneindige lied
en
**De niet bestaande ruimten van het
Arsenal**

van Hans van de Waarsenburg (gedichten)
en Jörg Remé (tekeningen en aquarellen)

en

**Gedreven door verwantschap. Essays
over W.F. Hermans**

van Huug Kaleis
ingeleid en geannoteerd door Rob Molin

in Boekhandel De Tribune, Kapoenstraat
8-10 in Maastricht.

Rob Molin zal een inleiding geven op deze
publicaties, waarna het glas wordt geheven.

Boekhandel De Tribune en de uitgevers In
de Bonnefant (Hans van Eijk) en de
Stichting Remé Art Foundation, en
Uitgeverij Aspekt nodigen u graag hiervoor
uit.

Boekhandel
DE TRIBUNE
Kapoenstraat 8-10
6211 KW Maastricht
Telefoon (043) 325 19 78

